

مدیریت مصرف تلفیقی کود اوره و باکتری های محرک رشد در مزارع برنج

یاسر رحمتی خورشیدی¹، محمد رضا اردکانی²، محمود رضا رمضانپور³، کاظم خاوازی⁴ و علی کاشانی²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی کرج،

2- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی کرج

3- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

4- عضو هیات علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب

Yaser.Rahmati@Yahoo.com

چکیده

کاهش یا مصرف متعادل کودهای شیمیایی با استفاده از کودهای بیولوژیکی گامی مؤثر در حفظ محیط زیست می باشد. به منظور بررسی تأثیر تلفیقی مصرف کود اوره و باکتری های آزوسپیریولوم لیپوفروم و سودوموناس فلورسنس بر عملکرد و اجزاء عملکرد برنج (*Oryza sativa L.*)، آزمایش مزرعه ای به صورت اسپیل پلات فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی در 3 تکرار انجام شد. عامل اول جدایه خالص باکتری سودوموناس فلورسنس (B)، آزوسپیریولوم لیپوفروم (A) و یک تیمار ترکیبی از دو نوع باکتری فوق (A1B1) و عامل دوم شامل چهار سطح نیتروژن (25، 50، 75، 100 کیلوگرم در هکتار) از منبع اوره بود. در بررسی اثر تیمارهای کودی، باکتری های آزوسپیریولوم لیپوفروم و سودوموناس فلورسنس بر عملکرد دانه برنج مشاهده شد که استفاده از 100 کیلوگرم نیتروژن به همراه باکتری سودوموناس و بدون حضور آزوسپیریولوم بیشترین عملکرد دانه را پی داشت. نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمارهای کودی، باکتری های آزوسپیریولوم لیپوفروم و سودوموناس فلورسنس نیز بر شاخص برداشت و وزن هزاردانه در سطح یک درصد معنی دار گردید. در بررسی جدول ضرایب همبستگی، عملکرد دانه بیشترین همبستگی مثبت و معنی داری را با تعداد خوشه و شاخص برداشت نشان داد. اثر کود اوره و باکتری بر، تعداد خوشه، تعداد دانه در خوشه معنی دار نشد.

کلمات کلیدی: آزوسپیریولوم، اوره، برنج، سودوموناس، عملکرد دانه

مقدمه

برنج یکی از مهم ترین محصولات کشاورزی دنیاست و بعد از گندم جایگاه دوم را از نظر تولید سالانه به خود اختصاص داده و غذای اصلی نیمی از مردم دنیا را تشکیل می دهد. مبدأ اولیه برنج از قاره آسیا و از کشور هندوستان بوده و همچنین کشت برنج دیم از حدود پنج هزار سال قبل از میلاد مسیح رایج بوده است (چابرا و همکاران¹، 2006). حد بحرانی فسفر در خاکهای شالیزار شمال کشور 10 الی 12 میلی گرم در کیلوگرم برای برداشت حدود 6 تن در هکتار شلتوک گزارش نموده اند (علیپور و همکاران، 1382). حلالیت فسفر توسط این باکتری ها از جمله خصوصیات

مهم محرک رشد بودن آن ها است (علیپور و همکاران، 1382، کولب و همکاران²، 1988). مصرف بی رویه کودهای شیمیایی نیتروژن موجب آلودگی خاک ها و بخصوص آلودگی نیتراتی آبهای زیر زمینی در مناطق شمال کشور می باشد. آزوسپیریوم یکی از معروفترین میکروارگانیسم هایی است که می تواند در ریزوسفر غلات و اطراف ریشه آن ها کلونی تشکیل دهد و موجب تثبیت ازت شود. افزایش مقدار نیتروژن خاک سبب افزایش جمعیت برخی باکتری ها در ریزوسفر بعضی گیاهان می شود، ولی تعداد باکتری های تثبیت کننده نیتروژن کاهش می یابد (عامر و همکاران³، 1991). مهمترین هدف از اجرای این طرح کاهش مصرف کودهای شیمیایی با استفاده از کودهای بیولوژیکی می باشد که این خود می تواند گامی مؤثر در حفظ محیط زیست باشد.

مواد و روشها

به منظور بررسی تأثیر تلفیقی مصرف کود اوره و باکتری های آزوسپیریوم لیپوفروم و سودوموناس فلورسنس بر عملکرد و اجزاء عملکرد برنج (*Oryza sativa L.*)، آزمایش مزرعه ای به صورت اسپیلت پلات فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. عامل اول جدایه خالص باکتری سودوموناس فلورسنس (B)، آزوسپیریوم لیپوفروم (A) و یک تیمار ترکیبی از دو نوع باکتری فوق (A1B1) و عامل دوم شامل چهار سطح نیتروژن (25، 50، 75، 100 کیلوگرم در هکتار) از منبع اوره بود. تیمارهای باکتریایی سودوموناس و آزوسپیریوم به عنوان عامل اصلی و کود اوره به عنوان عامل فرعی تعیین گردید. نشاء ها ی تلقیح شده در خرداد ماه به زمین اصلی منتقل شد. تیمارهای کود نیتروژنی به صورت تقسیطی در سه مرحله، قبل از نشاء، پایان پنجه زنی و در مرحله گلدهی مصرف گردید. در مرحله برداشت، عملکرد دانه و اجزاء عملکرد محاسبه گردید. داده های حاصل به وسیله نرم افزار آماری (MSTATC) تجزیه واریانس و میانگین ها به وسیله آزمون چند دامنه ای دانکن (DMRT) در سطح آماری پنج درصد تجزیه و تحلیل گردیدند.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج جدول تجزیه واریانس، عملکرد دانه تحت تأثیر تیمارهای مختلف باکتری و کود نیتروژنی معنی دار گردید. در آمریکا کشت بذور تلقیح شده سه محصول گندم، سورگوم و ذرت با باکتری سودوموناس افزایش محصولی در حدود 10 تا 30 درصد را موجب شده است (کاپولینک و همکاران⁴، 1985). در بررسی اثر متقابل کود اوره و باکتری آزوسپیریوم مشاهده شد بیشترین عملکرد دانه، در تیمار کودی 100 کیلوگرم نیتروژن به همراه مصرف آن باکتری به مقدار 4867 کیلوگرم در هکتار بدست آمد به نحوی که نسبت به تیمار مصرف 25 کیلوگرم نیتروژن و بدون مصرف باکتری 39/7% افزایش عملکرد داشته است. عملکرد دانه برنج در تیمارهای مختلف سطوح کود اوره و باکتری سودوموناس در سطح پنج درصد اختلاف معنی داری داشت که بیشترین عملکرد دانه برنج از تیمار مصرف 100 کیلوگرم نیتروژن با باکتری سودوموناس (B2)، حاصل شد که نسبت به تیمارهای دیگر افزایش معنی داری داشت و نسبت به تیمار مصرف 25 کیلوگرم در هکتار نیتروژن و بدون حضور باکتری سودوموناس (B1)، 56% افزایش عملکرد نشان داد. چنانچه میدانیم مصرف نیتروژن به عنوان گلوگاه رشد بر عملکرد محصولات مختلف مؤثر است و

Kolb et al -²

Amer et al -³

Kapulink et al -⁴

باکتری های سودوموناس به عنوان باکتری های محرک رشد می باشند و نیاز غذایی به ازت دارند، اگرچه خودشان به عنوان تثبیت کننده نیتروژن محسوب می شوند. این باکتری ها باعث افزایش راندمان و کارایی مصرف نیتروژن و تأثیر آن بر عملکرد برنج شده است. بررسی نتایج جدول مقایسه میانگین اثرات متقابل کود اوره، باکتری های آزوسپیریلوم و سودوموناس بر عملکرد و اجزاء عملکرد برنج نشان داد، بیشترین عملکرد را تیماری با مصرف 100 کیلوگرم نیتروژن به همراه باکتری سودوموناس و بدون حضور آزوسپیریلوم به میزان 5733 کیلوگرم در هکتار در پی داشته به نحوی که نسبت به تیمار مصرف 25 کیلوگرم نیتروژن و بدون باکتری 67% افزایش عملکرد داشته است (جدول 1). در بررسی تیمارهای ترکیبی (باکتری های آزوسپیریلوم و سودوموناس) مشاهده شد که مصرف 100 کیلوگرم نیتروژن عملکردی به میزان 4933 کیلوگرم در هکتار داشته که نسبت به مصرف 25 کیلوگرم نیتروژن، 40% افزایش عملکرد داشته است.

با توجه به نتایج جدول تجزیه واریانس تعداد خوشه در متر مربع تحت تأثیر اوره در سطح یک درصد معنی دار گردید. اثر متقابل اوره و باکتری های آزوسپیریلوم و سودوموناس بر تعداد خوشه، در تیمار مصرفی 100 کیلوگرم نیتروژن به همراه باکتری سودوموناس و بدون حضور آزوسپیریلوم بیشترین تعداد خوشه را دارا بوده که نسبت به تیمار مصرف 25 کیلوگرم نیتروژن و بدون مصرف باکتری 28% افزایش در تعداد خوشه را نشان می دهد (جدول 1). در بررسی اثر متقابل کود اوره و باکتری آزوسپیریلوم مشاهده شد بیشترین تعداد خوشه، در تیمار کودی 100 کیلوگرم نیتروژن به همراه مصرف باکتری به تعداد 84/00 خوشه بدست آمد به نحوی که نسبت به تیمار 25 کیلوگرم نیتروژن و بدون حضور باکتری 25% افزایش داشته است. همچنین اثر متقابل اوره و باکتری سودوموناس در تیمار کودی 100 کیلوگرم نیتروژن به همراه مصرف باکتری با میانگین تعداد 84/67 خوشه بدست آمد.

با توجه به نتایج جدول تجزیه واریانس، وزن هزاردانه در تیمار کود و باکتری سودوموناس در سطح یک درصد معنی دار گردید. در بررسی اثر متقابل کود اوره و باکتری آزوسپیریلوم بر وزن هزاردانه مشاهده گردید صفت مورد نظر در تیماری با مصرف 100 کیلوگرم نیتروژن و بدون مصرف باکتری به بیشترین میزان بدست آمد. همچنین تیمارهای مختلف باکتری و نیتروژن دارای اختلاف معنی داری بوده است. اثر متقابل نیتروژن و باکتری های آزوسپیریلوم و سودوموناس بر وزن هزاردانه در تیمار 25 کیلوگرم نیتروژن و بدون حضور باکتری به کمترین مقدار بدست آمد، و بیشترین مقدار، مربوط به تیمار 100 کیلوگرم کود نیتروژن و با مصرف باکتری سودوموناس و بدون حضور باکتری آزوسپیریلوم بوده است (جدول 1).

جدول (1): جدول نتایج تجزیه میانگین تیمارهای اثر متقابل سطوح مختلف کود نیتروژن و باکتری سودوموناس فلورسنس و باکتری آزوسپیریلوم لیپوفروم بر عملکرد و اجزاء عملکرد برنج

تیمار	عملکرد (kg/ha)	وزن هزار دانه (g)	تعداد خوشه (m ²)	تعداد دانه در خوشه	شاخص برداشت
N1A1B1	1867 ⁱ	18/30 ^j	62/00 ^{bc}	78/32 ^a	36/87 ^{de}
N1A1B2	4000 ^{cdefgh}	20/23 ^{hi}	63/00 ^{abc}	81/40 ^a	54/73 ^a
N1A2B1	2800 ^{hi}	19/97 ^{hi}	55/00 ^c	82/73 ^a	41/38 ^{bcde}
N1A2B2	2933 ^{ghi}	20/70 ^{ghi}	65/33 ^{abc}	77/27 ^a	35/30 ^e
N2A1B1	3467 ^{efgh}	19/67 ⁱ	64/67 ^{abc}	95/95 ^a	42/61 ^{abcde}
N2A1B2	5067 ^{abc}	21/87 ^{defg}	77/33 ^{abc}	85/33 ^a	53/31 ^{ab}
N2A2B1	4133 ^{cdefg}	21/73 ^{defg}	62/00 ^{bc}	97/38 ^a	44/23 ^{abcde}
N2A2B2	4667 ^{abcde}	22/20 ^{cdef}	64/67 ^{abc}	85/45 ^a	43/72 ^{abcde}
N3A1B1	3533 ^{defgh}	21/07 ^{fgh}	65/67 ^{abc}	85/77 ^a	41/16 ^{bcde}
N3A1B2	5467 ^{ab}	23/17 ^{bc}	80/00 ^{ab}	88/22 ^a	50/67 ^{abc}
N3A2B1	4400 ^{bcdef}	22/63 ^{cde}	85/67 ^a	91/78 ^a	48/23 ^{abcd}
N3A2B2	4533 ^{abcde}	22/77 ^{cd}	78/33 ^{ab}	92/03 ^a	45/19 ^{abcde}
N4A1B1	3200 ^{fgh}	21/47 ^{efg}	76/00 ^{abc}	84/13 ^a	40/00 ^{cde}
N4A1B2	5733 ^a	26/50 ^a	86/33 ^a	85/87 ^a	45/97 ^{abcde}
N4A2B1	4800 ^{abcd}	23/37 ^{bc}	85/00 ^{ab}	88/58 ^a	48/14 ^{abcd}
N4A2B2	4933 ^{abc}	24/00 ^b	83/00 ^{ab}	77/65 ^a	42/95 ^{abcde}

- حروف لاتین مشابه نشانگر عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال 5% با آزمون دانکن می باشند
N1=25 kg/ha N2=50 kg/ha N3=75 kg/ha N4=100 kg/ha
عدم تلقیح با باکتری آزوسپیریلوم A1= تلقیح با باکتری آزوسپیریلوم A2= عدم تلقیح با باکتری سودوموناس B1= تلقیح با باکتری سودوموناس B2=

منابع

- علیپور ز و ملکوتی م ج، 1382. نقش باکتری های محرک رشد (PGPR) در رشد و سلامت گیاه. نشریه فنی شماره 309، مؤسسه تحقیقات خاک و آب.
- Amer F M, Saleh E and Mostafa H F, 1991. Phosphate behavior insubmerged calcareous soils. Soil Sci. 151:306-311.
- Chabra D, Kashaninejad M and Rafiee S, 2006. Study and comparison of waste contents in different rice dryers. Proceeding of the First National Rice Symposium, Amol, Iran.
- Kapulink Y, Okon Y and Henis Y, 1985. Changes in root morphology of Wheat caused by Azospirillum inoculation. Can J Micribiol. 31:881-887.
- Kolb Wand Martin P, 1988. Influence of nitrogen on the number of N2-fixation and total bacteria in the rhizosphere. soil Biol Biochem. 20:221-225.